

Program

Ljubljanski družinski list.
Izhaja vsako sredo in soboto. Uredništvo in uprava: Kongresni trg 3/I. Naročnina Din 6— četrtletno. Posamezna številka 50 para. Inzerati se računajo po ceniku. Poštnina plačana v gotovini.
Telefon 970 Telefon 970

Leto II.

Ljubljana, dne 21. januarja 1925.

Štev. 22.

Gledališče.

Drama:

Začetek ob 20. uri.

Sreda, 21. jan.: **Veronika Deseniška**. — A.
Četrtek, 22. jan., ob 15. uri: **Hamlet**. Dijaška predstava pri znižanih cenah. — Izven.
Petek, 24. jan.: **Stričkov sen**. Premijera. Izv.
Sobota, 24. januarja: **Magda**. — Red C.
Nedelja, 25. jan., ob 15. uri: **Zora, dan, noč**. Ljudska predstava pri znižanih cenah. Izven. Ob 20. uri: **Stričkov sen**. — Izv.

Opera:

Začetek ob pol 20. uri.

Sreda, 21. januarja: **Zaprto** (generalna vaja).
Četrtek, 22. januarja: **Strupeni pajek in drugi plesi**. — Red E.
Petek, 23. januarja: **Zaprto** (generalna vaja).
Sobota, 24. jan.: **Don Juan**. Premijera. Izv.
Nedelja, 25. januarja, ob 15. uri popoldne: **Strupeni pajek in drugi plesi**. — Znižane cene. — Izven.

Kinoprogrami.

21. januarja:

»Kino Ljubljanski dvor«: Orient.

»Kino Ideal«: Lola Montez.

»Elitni kino Matica«: Španska plesalka.

22. januarja:

»Kino Ljubljanski dvor«: Pekel življenja.

»Kino Ideal«: Lutka iz konfekcije.

»Elitni kino Matica«: Španska plesalka.

23. januarja:

»Kino Ljubljanski dvor«: Pekel življenja.

»Kino Ideal«: Lutka iz konfekcije.

»Elitni kino Matica«: Španska plesalka.

Koncert.

Koncert Šentjakobskega orkestra in pevskega zbora se vrši v petek dne 23. t. m. v Filharmonični dvorani s sodelovanjem priljubljenega opernega basista g. Zatheya. Cenj. občinstvo opozarjamo, da so vstopnice še na razpolago v Matični knjigarni. Začetek točno ob pol 9. uri zvečer.

Zabave.

Trgovski ples se vrši v soboto, dne 24. januarja 1925 v veliki dvorani hotela Union. Začetek ob pol 9. uri zvečer. Predela so gotova. Vabila so razposlana in če kdo pomotoma vabila ni dobil, naj se obrne nemudoma na društveno pisarno, Gradišče 17/I. Prireditvev obeta biti ena najlepših letošnje plesne sezije in prepričani smo, da bode vsak obiskovalec zelo prijetno iznenaden.

II. Sportni karneval se ne vrši, kot je bilo z letaki objavljeno, dne 15. februarja v veliki dvorani hotela »Union«, temveč 10. februarja v vseh zgornjih prostorih »Narodnega doma«. O prireditvi sami prihodnjič obširneje.

Henny Porten

najbolj oboževana filmska diva sveta, katere si je s svojo izredno mimiko prisvojila vse, nastopi v kratkem v kinu »Ljubljanski dvor« v elegantnih, modernih in zelo razkošnih filmih kot »Zlato tele«, pod tem naslovom edini originalni film s Henny Porten v glavni vlogi in »Roman Dunajčanke«. Filmi se predvajajo sedaj v svetovnih kinogledališčih z nepričakovanim uspehom in upamo, da bomo s tem tudi ljubljansko publiko vsestransko zadovoljili.

ta Matica, da je boljša. In ima lakaje — ki ti strežejo in se tako grdo držijo, da se ga je moja družina ustrašila. Pa kaj, ko je tam pri kasi tako prijetno kupovati sedeže — pa Vam ne povem — nak — tisto pa ne. In v pletenih stolih bi še hodili sedet, pa so tako mrzli. Ne bi rekel, da zastoj, pa te povabijo na sedež v dvorani in nimaš drobiža, pa moraš reči, da samo čakaš družine, ki sedi tam in uživa. Zato, da se pravi Elitni kino, so mi rekli. Ko pozvoni in je nato konec, se prav lahko izgubiš, ne sam sebi, komursebodi, tudi če bi te lovili, ker greš lahko na tri kraje in še po sredi. In je rekla družina, da je soseda, ki je tudi plačala samo za en, hotela za dva, namreč sedeža. Pa, da se je potem družina umaknila na tisto, ki se doli dené in gori sedi. Sicer je malo drugače rekla, pa ni kar si bodi. Bila pa je navdušena, in rečem Vam, da bo že res, da je bajna svetloba.

Ampak če mislite, da bom hodil sedet na pleteni stol ali pa čakal, da se tista direkcija domisli in nas potegne tja gori, ali pa sploh — tudi idealist ni dandanes več brez podlage — se motite. Meni in pa nam je Vaš gospod urednik svečano obljubil, da bo že za nas dobil ono, kar nam gre — namreč, da ne bomo na pletenem stolu sedeli ali pa čakali na direkcijo in ideale...

Pa smo mu rekli, nak — samo še danes, potem pa sam piši in napiši, kar vse, da je povsod lepo — lepše in najlepše. In še eno povrhu. —us.

Naši kinematografi.

Da se nikomur ne zamerimo, začnimo kar pri prvem in najstarejšem, ki si je svoje ime in menda tudi svoje obiskovalce ohranil skozi dolgo vrsto let do danes. Ako seveda njegovo ime v polni meri odgovarja vsem zahtevam naše razvajene publike ali ne, ne bomo izrekli svoje sodbe, ker ni to naš namen. Vsekakor pa je na zelo primernem mestu in šetalca nehote prisilil, da vstopi in poižkusi svojo srečo. Kljub dozdevno mali prostornini vsebuje dolgo vrsto zelo, zelo udobnih sedežev, na katerih se lahko, ako si truden, prav udobno razširiš in uživaš dobrote zamaknjene zemljana. Vse te dobri ne privlačijo marsikaterega idealista, da z ideali posejajo naš tradicionalni Ideal.

Ob rojstvu so mu prorokovali sijajno bodočnost. Tudi mi, kajti zgrajen je v pravem vele-stilu za atrakcije, ki polnijo hišo in kaso. Vse prostorno in zunaj in znotraj moderno. Primeren pa je zlasti za gorkejšo čase iz več razlogov. Kajti smo mi v Ljubljani precej komodni ljudje in hodimo na sprehode ob lepem, lepčkanem vremenu, kadar solnce že ogreje to našo preljubo zemljo. Takrat gremo — magari do Čada — in nazajgrede pa še malo med komedije! In ob nedeljah, da vidite! Tam zadržaj, za košatimi kostanji pa stoji on — namreč kino in ga prav radi posetimo. Znanec, ki jo hodil tod mimo na izprehod, mi je rekel, da je spremenil svojo smer še iz prejšnjega stoletja samo zato, ker se v letnem času tam mimo sploh ne pride, tako gnječa da je. Mogoče, da je pretiraval — pa naj bo kakor hoče. Dober zrak našega Tivolija v kinu Tivoli prav dobro reagira.

Mi, ki smo iz mesta, ne hodimo radi na periferijo. Zakaj, sem že povedal. Vendar, kadar beremo v »Programu«, da zgoraj v Dvoru dajejo kaj za nas, jo mahujemo brez

naših predsodkov in — navadno malo zamudimo — smo skoraj vedno dobre volje, ko odhajamo. Po noči je mene strah samega, pa najdem vedno družino, oz. je ne najdem, kar sama gre z menoj. Pa ta moja družina pravi, da bi še šla take reči pogledat. Ne upam si ugovarjati, kajti ne skušaj samega sebe in si mislim, da bo že pozabila. Pa ni tako. Me že zopet ta družina najde — pa gremo gor. Ker smo že pri Dvoru, moramo prav izdatno pohvaliti tistega policaja s penderkom. Zadnjič sem hotel prodreti do vira, pa me je tako ljubeznjivo pogledal, da mi je kar noga zaostala. Od tedaj ga — policaja — zelo čislam. Rekli so mi, to, da lahko pokažemo vsakemu tujcu, namreč naš Dvor. Pa o tem sploh dvomili nismo. Moderno in »nobel«, da si nekateri meščani kar ne vedo iz zadrege, če pridejo v pokrivalom. Zlasti na praznične dni. Samo eno imam še na srcu, da bi namreč sedaj, ko je spodaj kino — zgoraj pa visoka direkcija za železniške zadeve, sčasoma oba stopila v ožje stike. Pa bi mogoče tudi mi, ki pridemo bolj iz mesta, lahko kaj imeli od tega — takorekoč, da bi nam direkcija, ki je zgoraj, šla na roko, nam in Dvoru.

Nikogar nočemo žaliti, vendar mi, ki smo doma na Kongresnem trgu in nam kar oči jemlje tam pri kostanjarju — jo radi mahujemo v Zvezdo. Pa se grejemo kot martinčki in gledamo, če bodo popki kaj kmalu pognali na kostanjih. In so nas učili, da ni človeku dobro samemu biti. Tudi tisti, ki hodijo stalno gori in doli — so vedno vsaj trije skupaj. Mislim, da uživajo zasluženi pokoj, saj pokojnine tako ne dobe. Če bi jih ne poznali, bi se nam kar milo storilo. Slišal sem jih ko so govorili — da je Ljubljana velika in eden je s prstom pokazal doli proti vodi. Pa ne misli — Maticé — Uganil sem. Mi smo drugače vsi člani — pa samo one, ki rešuje naše brate za Stolum in je jugoslovanska. Pa

Kupčije.

Popoldne ob petih, v eni izmed malih lokalov notranjega mesta, pristopi neznan možički k moji mizi, dvigne na lahko svoj klub, se ustavi pred menoj in vpraša z precej ostrim naglasom:

»Dober dan. Imate li fotografije seboj?«

Ne, fotografij nisem prinesel. Imam svoje vzroke za to, da istih nisem prinesel seboj; prvič nimam s fotografijami ničesar opraviti in dalje ne poznam moža, ki me očitno z nekom zamenjuje. Odgovoril sem mu jasno:

»Ne, nisem jih prinesel seboj.«

Potem ko sva o tem govorila, sem mislil, da je opravičeno ter sem se zatopil zopet v svoj časopis. Z začudenjem pa sem opazil, da mož ne odhaja; nasprotno, vsede se k mizi, si popravi klubček še niže na čelo in zeva. Pričenja zabavljati.

»Vrag naj vas vzame! Kaj naj sedaj začnem? Brez fotografij nikakor ne morem k Heinu. Ob 5. imam sestanek z Adlerjem, on je videl sliko in Parker prispe jutri gotovo. Ste sploh govorili z Adlerjem danes dopoldne?«

Ogledujem ga. Vidim, da ima zamazane oči in govori v ne izbranih besedah. Rekel sem mu čisto resnico:

»Ne. Danes nisem govoril ž njim.«

Nisem mu povedal, da Adlerja ne poznam, ker ne ljubim dolgovernih pojasnjevanj. Mož pa kar na lepem prične bridko tožiti, da sploh ne more delati z Adlerjem, da ga je že večkrat pustil na cedilu. Slika, da je v njegovem stanovanju ter da je Parker zaigral ves denar v Marseille. Igra zelo rad, čeprav nič ne razume. Sploh bodemo pa še videli. Njegova skrb...

»Moja skrb?« vprašam smelo.

»In moja skrb...« odgovori on.

Še parkrat je zazeval na široko ter se na tihem jezil. Jaz pa sem zopet nadaljeval z čitanjem.

Nekaj časa me je opazoval, zmajal z glavo, nato pa me vpraša:

»Ali imate pravzaprav telefon?«

»Kdo? Jaz?«

»Ne, gospod Doumergue!... Seveda Vi! Kako pa naj drugače pridem v Vami v stik?«

To je imel prav si mislim, kako naj se še kedaj srečava v življenju, ko me je sedaj zamenjal in niti ne ve mojega imena. Sklenem, da bom previden. Dobre zveze nikoli ne škodujejo. Mogoče so pa ti ljudje Adler, Parker le kaj vredni. Po mirnem preudarku sem napisal svojo telefonsko številko na lističu papirja ter mu izročil. On bere parkrat, potem me pogleda:

»Vi ste pa posebne vrste tič.« — reče kritično. »Louvre 44—44? Pred dobrim tednom ste imeli še 13—47?«

»Pomota,« rečem odločno.

Zmignil je z rameni in odšel. Ostalo je torej pri tem, da me bo v naslednjih dneh klical.

Nekega večera zvoni telefon. On je. Njegov glas je razburjen. On da ne more naprej. Jaz moram sliko oddati pri Dufayel-u, ako sem slišal, da pride Henryquette? No — tedaj drugič. Pa brez zamere...

Obrnil sem slušalko in imel sem občutek, da sem napravil dobre zveze.

Po nekaj tednih se srečava na ulici. Prišel mi je nasproti, mi strel rok in pravi:

»Pozdravljeni — gospodine, kako se imate? Slišal sem, da ste onih 5 milijonov že dobili. Jako me veseli, prav od srca. Moje geslo je bilo vedno: živeti in pustiti živeti. Kaj ne —?«

»Vi ste dober človek« — sem mu rekel prijazno.

»Ali — kaj, moramo tudi mlade pustiti, da zaslužijo. Mladost! Mladost! Torej, kot rečeno, le previdno. Svetujem Vam dobro, če Vam priporočam, da sklenete z Weinbergom pogodbo.«

»Mislite?« — sem vprašal neodločen.

»Kje pa lahko govorim z gospodom Weinbergom?«

Začudeno me je pogledal:

»No — slišite, dragi moj — to bi morali pač vi sami najbolje vedeti...«

Moral sem mu tu obljubiti in ko sva se ločila, je zaklical:

»Halo — slišite... ampak pri prihodnji kupčiji... me ne smete spet pustiti plavati...«

Pokimal sem mu, da naj bo le miren. Skočil je na omnibus in izginil. Videl ga nisem nikoli potem.

Še dolgo nato sem imel prijeten občutek, da se mi je posrečilo ugodno skleniti dobro kupčijo z dobrim, pametnim trgovcem.

Marai. — Prevel —us.

Prvo pismo slamnatega moža.

K. Kunze. Prevel —us.

L... v juliju 1924

Ljuba Otilija.

Veseli me, da se že prve dni tvojega bivanja v kopališču počutiš tako dobro.

Tudi meni gre dobro; gospodinjstvo mi gre prav po sreči, če tudi si imela pomisleke, ko si odhajala.

Postelje še ni bilo treba postiljati, ker sem pri teh toplih nočeh rabil le gornjo odejo.

Čiščenje čevljev tudi ne pride v poštev, ker skoraj nič ne dežuje; prah pa vsako jutro kar popiham s čevljev.

Zjutraj si kuham čokolado, kar se mi izborno posreči; samo včeraj sem se zmotil in sem mesto sladkorja nasul soli, pa samo eno malo žličico.

Danes opoldne sem si skuhal makaronov, le prav spodaj so se malo ožgali, zgornja plast pa je bila prav dobra.

Ko sem si predvčerajšnjem pekel močnato jed, mi je pri obračanju sicer precej ušlo na štedilnik, pa se mi je posrečilo spričo moje prisotnosti duha še dokaj rešiti.

Posode tudi še ni bilo treba umivati, bom počakal, da bo vse skupaj. Imam še štiri čiste krožnike.

Skleda za umivanje je na enem kraju počila. Kar čudil sem se, da se tako debel porcelan tako hitro ubije.

Zdi se mi, da je mast vsled vročine, ki vlada tukaj, postala mehka in malo plesniva. Pa to bi se najbrže dogodilo tudi, če bi stala v kleti ali pa na kuhinjski mizi.

Pomislil — draga — v soboto sem si sam pripravil celo kopel. Ko sem na to hotel počistiti tla, nisem našel nikjer nobene cunje. Znal sem si pa pomagati in porabil sem ravno slečeno srajco — žalibog pa sem pri tem pozabil pripraviti si drugo. Našel pa sem pozneje med Tvojinimi krpami eno, ki ima le en defekt na rokavu.

Prosim Te, sporoči mi v priliki, kje da so moji robci; preobrnil sem zaman vse perilo, naposled sem se moral pa le zadovoljiti s servijeti. Naša tipkarica, ta napihnjena gos, začne vedno kihati, kadar jo vidi.

Oprost mi slabi pisavi — hotel sem si prišiti gumb na telovniku, pa sem zlomil šivanko... in se zboldel v palec. Malo se gnoji, ker mi je zdravnik šele danes ost potegnil iz palca — pravi, da ni nič hudega.

Ljuba Otilija, ne imej torej nepotrebnih skrbi: gospodinjstvo mi gre, kot vidiš — izvrstno, tako da lahko mirno vstaneš še osem ali štirinajst dni tam.

Za danes Te pozdravlja Tvoj Te ljubeči
Dolfek.

Snaženje okenj in stanovanj
VIKTOR TRAPEČAR
LJUBLJANA, MESTNI TRG ŠT. 3.
TOČNA STROKOVNA IZVEDBA!

Stara obleka

postane nova

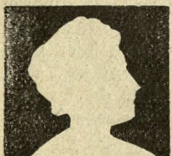
ako jo izročite v kemično barvanje in čiščenje **tovarni**

JOS. REICH - LJUBLJANA

Poljanski nasip 4-6. Telefon 272
Podružnica: Šelenburgova ulica 3

Barva vsako blago, kemično čisti, pere in lika

DR. OETKER-JEV

**PRAŠEK
ZA PUDING**

Svelta glava Dobi se povsod ali pa
v tovarni **JOS. REICH - MARIBOR**

JUHANA

IVAN JELAČIN - LJUBLJANA

Veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga
Sveže pražena kava. — (Zaloga mineralnih vod)
Solidna in hitra postrežba

Najboljši

šivalni stroj je
edino le

**JOSIP
PETELINC-a**

znamka

**GRITZNER
IN ADLER**

za rodbino, obrt in industrijo

LJUBLJANA

blizu Prešernovega
spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. VEČLETNA GARANCIJA.

Delavnica za popravila. Na veliko in malo. Tel. 913

IV. BRUNCIC & REBERNIK

Ljubljana, K. Kofnikova ul.

izvršujeta vsa plesarska in ličarska
dela. — Točno in po zmernih cenah

KINO IDEAL

predvaja danes, v sredo, zadnji dan zanimivo pustolovščino

„LOLA MONTEZ“

V glavni vlogi priljubljena nemška igralka in krasotica

ELLEN RICHTER

Četrtek 22., petek 23. in sobota 24. t. m. lepa moderna drama v šestih dejanjih

„LUTRA IZ KONFEKCIJE“

V glavni vlogi Henri Peters Arnolds, Lilly Flöhr in J. Sieger. Zanimivo posebno za ženski svet. V tem filmu se vidijo naj-novejše toalete.

Kako se piše film.

Večkrat beremo na kinoreklamah: Halol Kralj zamorcev. Senzacionalna drama. Manuskript Hjalmar Löwy. Režija itd. Kaj pa pomeni pravzaprav beseda manuskript pri filmu?

Predvsem si moramo predočiti, da so pred dobrimi 10. in 20. leti sicer že izdelali manjše filme, toda to so bili po večini od režiserjev improvizirani krajši filmi brez predhodnega točnega načrta in posebnih idej. Sele ko so prišli na dan večdejanski filmi, tedaj ni mogel režiser vse vsebine obdržati v glavi, moral si je vsaj scene zabeležiti po vrsti, kakor tudi kraj in ostale podrobnosti. Te skice so bile torej prvi filmski manuskripti.

S povečanjem in razmahom filmske industrije so nastali šele »veliki« in »monumentalni filmi«. In tu si je moral režiser že sestaviti in spisati vso vsebino. Bilo pa je pri

tem preveč dela in nastal je nov poklic: filmski pisatelj. Ta mora vedeti vse možnosti filma ter mora znati iste tudi uporabljati. Običajno so filmski pisatelji nastavljeni pri posameznih filmskih družbah kot dramaturgi. Njihova naloga ni le, pisati filmske tekste, temveč oni morajo dnevno pregledovati vsa filmska dela, ki prihajajo ter jih po vrednosti ali prirede za film ali pa največkrat romajo v koš. (V Ameriki so dramaturgi običajno dame, češ, da boljše pogoje okus publike.) Dandanes izgleda filmski manuskript približno tako-le:

Divji pes.

Komedija v 6 dejanjih.

Spisal.....

Prvo dejanje.

Naslov: Bernad je bil dober dečko. Slika 1. Skupni posnetek. Dvorišče, mali deček se igra s psom.

kino Ljubljanski dvor

TELEFON 750

Velik film svetovne tvornice
PAN - FILM, WIEN:

„Pekel življenja“

po igrokazu Paula Franka za film predelal Ludwig Nerz.

V glavnih vlogah:

GRIT HAID, Dr. MAREK MAREK, TOFF iz drž. gledališča Moskva, HILDA SCHULZ, ALBERT KLEIN KERSTEN, PEER ANDERSEN in drugi.

Režija: H. HOMMA.

Fotografije: LUDWIG SCHA-SCHEK in VICTOR GLUCK.

Dekoracije: FR. SCHALLUD, akademiški slikar.

Prednaznanilo: Burja smeha:

HARROLD LLOYD

v njegovi najboljši burki

„ON“

v spalnih vozovih

Predstave: ob delavnikih ob 4., ½6., ½8. in 9. uri; ob nedeljah ob ½11., 3., ½5., 6., ½8. in 9. uri.

Predprodaja vstopnic od 10. do 12. in od 2. ure naprej.

Pri večernih predstavah sodeluje najboljši orkester v Ljubljani.

POLA NEGRI

v igri

Španska plesalka

Krasna ljubavna drama v šestih dejanjih.

Dejanje se vrši na španskem dvoru v 15. stoletju. Krasen balet španskih plesov v naravi. Interesanten pustni korzo v Madridu. Razkošna scenerija in toalete.

21. in 22. januarja 1925.

Predstave v petek odpadejo vsled koncerta Šentjakobskega naprednega društva.

Predstave: ob ¼4., 5., 7. in ¼9. uri; ob nedeljah: ob 3., ½5., 6., ½8. in 9. Pri vseh predstavah neskrajšani umetniški orkester.

ELITNI KINO

MATICA

Telefon 124

Telefon 124

Naslov: Njegov prijatelj Barry.

Velik posnetek: Pes. Slika 2. Kuhinja. Mati dela pri ognjišču. Barry prileti v kuhinjo. Sledeči posnetek: Kuhinjska vrata. Mali Bernard priteče v kuhinjo.

Velik posnetek: Ob ognjišču. Mačka se s strahom stiska v kot.

Torej tu se že vidi pričetek in prve slike. Slika pomeni vsako izpremembo scenerije, medtem ko je sprememba mesta, kjer stoji aparat, določena z označbo, da li je slika mala, velika itd. V poštevi bi prišli še nekateri tehnični izrazi, kar pa tu ne bomo navajali.

Kratke in jasne označbe morajo režiserju zadostovati. Ima pa tudi pravico kot odgovorni činitelj, da si z manuskriptom pomaga na ta ali oni način, ker isti je temeljna podlaga za vse posameznosti dejanja. Velike filmske tvornice zelo pogrešajo dobrih manuskriptov ali bolje rečeno, dobrih filmskih

idej, tako v Evropi kakor tudi v Ameriki. Tehnično izvežbanih režiserjev, ki razumejo dobro idejo prestaviti v filmsko dejanje, je dovolj, pač je malo dobrih idej. Vsled tega radevolje porabljajo ideje, ki so preproste v svoji vsebini in dejanju. Sedaj je največ takih del, ki prehajajo v velikih množinah iz vrst široke publike, ali ponavljanje starih domislekov ali pa dolgočasne stvari, ki bi se sploh zelo težko ali sploh ne dale prirediti za film. Zelo redko se dogodi, da bi bil kak manuskript iz publike sprejet od filmske družbe. In gotovo pri tem ne manjka dobre volje družbe.

Veseli kofiček.

Pomota.

Neka mestna trgovina s semeni je sprejela v službo pomočnika ki je bil doma iz male vasi na Dolenjskem. Mladi mož je bil doma poznan kot ne ravno prebistroumen in so ga vsi poznali kot takega. Pred odhodom v mesto so ga domačini svarili, da naj se v mestu pazi, da ga ljudje ne bodo imeli za norca. Sklenil je, da bo vse dobro premislil, predno bo karkoli ukrenil ali rekel. V kratkem nato je nastopil svoje novo mesto. V trgovino pride gospod in zahteva: »Dajte mi, prosim, seme za ptiče.« Mladi prodajalec je začel kremžiti obraz. Gospod je ponovil svojo željo, tedaj pa je dobri pomočnik z vso silo prasnul v smeh. »Je že dobro, že razumem«, reče — »ne pustim se kar tako potegniti, ne smete misliti, da ne vem!«

»Kaj veste?« vpraša gospod.

»Ptiči pridejo iz jajc in ne iz semena!«

*

Gospod iz št. 48 pridrvi jutraj ves razburjen v portirjevo ložo:

»Pomislite, celo noč sem moral ležati na mrtvi stenici!«

»Kaj vas je vendar motila stenica, ako je bila mrtva?«

»Res je, mrtva me ni motila, temveč tisoč živih, ki so prišle k pogrebu.«

*

Česar nas nesreča ne oropa, darujemo večidel sreči.

Teta Avrelija (ki je sprejemala na svojem domu otroke):

»No, Franci, kje imaš pa bratca danes?«

Franci: »Samo eden od naju je lahko šel — sva žrebala!«

Teta: »In ti si dobil seveda — kako je to lepo!«

Franci: »O ne — teta! Jaz nisem dobil! Izgubil sem!«

Skandal.

Gospod pride v bar.

»Hitro dvojni konjak, preden se škandal začne.«

Prestašen mu prinese natakak željeno.

»Še enkrat dvojni konjak, preden se škandal začne!«

Dobil je dvojni konjak in na nadaljne enak zahteve nadaljne. Preteklo je tako pol ure.

Natakak se končno le okorajži in vpraša:

»Povejte mi, prosim, kak škandal ste pa mislili in kdaj se bo začel?!«

Gospod vstane:

»Škandal se začne sedaj. Jaz nimam namreč denarja, da bi konjak plačal!«

*

»Fric, kaj je to monolog?«

»Monolog je — pogovor med mami in tatkom.«

»Mislil bi, da je to potem dialog?«

»Ne, dialog bi bil, če bi govorila dva!«

Ob ribniku.

Mlad gospod, ki si izposoja čoln: »Nimam ure s seboj, kako naj vem, kdaj bo pretekla ena ura?«

Izposojevalec: »To bodete že opazili. V eni uri bo voda v čolnu ravno do sedeža.«

*

Vstrajen kvartač je sedel že štiri ure za mizo ter zgubil skoro že celo premoženje. Za njim pa je sedel z isto vstrajnostjo kibic, ki mu je navidezno prinašal nesrečo, vsled česar ga je hotel z divjimi pogledi prepoditi. Toda kibic je menda imel najboljšo voljo, da igralca preživi.

Končno po petih urah — je dobil imenitne karte. Sam svojim očem ni mogel verjeti. Sedaj ali nikoli, mu je zabrnelo po možganih in že je odpiral usta, da javi visoko vsoto — ko zastoka kibic glasno in razumljivo:

»Moj bog, štiri ase!«

Nezavedna potrditev.

Gospa (k svojemu gostu, o katerem ni vedela, da je židovskega rodu): »Kako to, gospod doktor, da odgovarjajo židje na vprašanja tolikokrat z zopetnimi vprašanji?«

Doktor: »Zakaj pa naj ne bi odgovarjali z vprašanji?«

Od upravnštva.

Sporočamo vsem našim čitateljem in prijateljem, da bomo v kratkem prenehali dostavljati „Program“ po raznašalcih, ker se bo vsa naklada razpošiljala po pošti. Redno bodo dobivali list le naši naročniki. Prosimo torej vse one, ki bi želeli postati naročniki, da nam javijo svoj naslov in pošljejo naročnino, ki znaša 2 Din mesečno, vsaj za prvo četrtletje unaprej, da si s tem zagotovijo redno prejemanje lista. Vse event. reklamacije so za naročnike poštnine proste, na kar še posebej opozarjamo. Naroči se lahko pismeno ali pa osebno, vsak dan v upravi. Telefon 970.

STARA TOVARNA NOGAVIC IN PLETENIN

M. FRANZL & SINOVI

Lastnik: Feliks Franzl - Ljubljana, Privoz št. 10

Poštni predal 44

Telefon št. 425

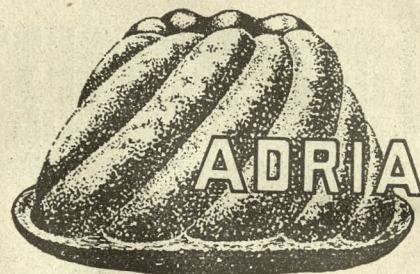

USTANOVLJENA LETA 1888

Srajce za gospode

so snežno bele, če jih perete

s pralnim praškom

Prašek za pecivo

Pozor, pekarji!

DIASLAD in SLADNO MOKO

(maltorin) najboljše sredstvo za pecivo ter 25 % cenejše od konkurence nudi

Tovarna diaslad in slada
M. Zalokard. z o. z., Ljubljana-Vič

Najcenejši nakup

potrebščin za čevljarje, krojače in šivilje, nogavice, toaletno blago, kravate, rokavice, srajce,

JOSIP PETELINC, Ljubljana,
za Prešernovim spomenikom ob Ljubljanici.

Od Minist. za trg. in ind. konces.

krojna šola

Židovska 5. — Razpošiljanje in izdelovanje
poljubnih damskih in moških krojev. — Tečaj
za krojače, šivilje in nešivilje.

**A
D
R
I
A**

Priporočamo
vsem cenj. gospodinjam:

Ječmenovo ljudsko kavo

Dvojno sladno
= rženo „Meta“ kavo =

Dvojno sladno
ječmenovo „Sidro“ kavo

I zahtevajte povsod!

IV. RAVNIHAR
urar Ljubljana urar
Sv. Petra cesta št. 44.
Specijalna lastna delavnica za
precizna popravila ur in vsa v
mojo stroko spadajoča dela.

THE REX CO.
Ljubljana,
Gradišče 10.

Ideal Erika

Vsak kupec referenca!

Mihael PETERNEL
Ljubljana, Gosposvetska c. 87
Izdeluje vsakovrstne, osobito
lukusne čevlje